

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens. Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarium, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Fvndatio Monasterii Pambvrg.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13591

dum, domicilia olim istorum Comitum, qui etiam dicti sunt de Frontenhausen & Teyspach. De quare latius in libro meo Stemmatum Bauariae, ac supra in Monasteriis, Gars & Avv. Lapidis sepulchrali fundatrix ita inscriptum est: Alhaidis Comitisla de Marchenstein & Sulzbach, fundatrix hujus Ecclesie, hoc in loco sepulta, obiit Anno 1144. Ecclesia consecrata est Anno 1165.

Advocati hujus Monasterij fuerunt olim Comites Ortenburgenses, quorum aliqui ibidem sepulti sunt, nempe Rapoto, primus huius nominis, Com. Ortenberg, qui obiit Anno 1190. cum uxore Elisabetha, filia Berengerii primi, Com. de Sulzbach, & Chastl fundatoris Bamburgen. &c. Auent. Autor est lib. 7. fol. 694.

IBIDEUM in sinistro latere Chori lapis cum hac inscriptione: Anno 1206. obiit Anna Comitisla de Ortenburch, benefactrix hujus Ecclesie, cum filius, Rapothone & Heinrico, Comitibus. Haec uxor fuit Rapothonis primi, quæ alias Elisabetha nominatur, de qua vide Stemmatum mea Bauaria.

HINC in eo bello, quod hi Comites cum Bogensibus Comitibus, ob limites, ob venationem atque ob Aduocatiam Monasterij inferioris Althæ gesere, Pamburgium Monasterium, cum sub tutela Ortenbergen, esset, compilatum est, secundum Auent. lib. 7. fol. 657.

TORRINGENSES Barones, qui non procul inde ad Traunam fluvium duas arces tenent, Stein & Perchtenstein, habent ibi in templi ambitu Capellam propria ac sepulturam.

IBIDEUM in Calendario mortuorum (Nam alia diplomata non vidi) alios quoque reperto Nobiles Ecclesiae benefactores, & qui ibi sepulturam, anniversaria ac memoriam habent:

DE Wart, de Pelching, de Tarching, Stetneri de Klebing, Virgoldi, Mautneri, Traunarij de Truchting, Hofmanni, Tuscheni.

HABUIT Monasterium hoc à multis annis Canonicos, præsertim Præpositos, qui etiam Archidiaconi sunt, ex nobilitate; inter quos nostro tempore Stephanus de Toblaim bonus Oeconomus, qui ædificia Monasterij ruinosa ex fundamentis restaurauit, & alienum soluit, prædia multa emit. Ac nihilominus Anno 1579 moriens, magnam vim pecuniae reliquit in utilitatem Monasterij postea collocatam.

ADDITIONES.

FUNDATIO MONASTERII PAMBVRG.

FVIT in Bauariae prouincia Comes Illustris prosapiæ Chuno vocatus omnibus ejusdem prouinciae nobilioribus sicut generè, sic & potestate sua diutinis excellens cuius genuinus & cognitionis & posterorum ejus postmodum communis locus usque hodie Vranthenhausen nuncupatur. Qui Comes egregia libertum procreatione fecundatus, habuit dulcissimæ indolis filiam Adilheit vocatam, puellam miræ pulchritudinis, ita ut inter electissimas prædictæ terræ mulieres, quantum genere præstantior, tantum forma decentior appareret, quam Paternè diligens, dum quia specie cōparem filiam non reperit & virum cui desponsaretur æque nobilem vel adeò perfectum inuenire desperaret, & hachæstitione quid faceret, quidnam animus eius pro filia desponsanda multumque diuque vacillans versaretur in dubio, diuina ut creditur permissione factum est, ut haec mentis ipsius non satis approbanda elatio in seipsum quid esset recognoscendum retraheretur hoc modo. Quidam Comes. Marcohardus de castro à nomine possessionis Marcastain appellato ab hominibus præfati Comitis quam plurimis incursionibus & violentiis in se & in suis aspernantes &

contu-

contumeliose de honestatus, nec tantum hæc à remotis vel eo absente, verum etiam ad proprium intuitum ignominiosis lacessit⁹ injuriis, dum vltionem ex peteret de ijs, nec cui valens nec metu volens inestimabili & vtilitatis & honoris subjaceret discrimini, sapienti vsus consilio, sanius esse deliberauit malum in bono vincere, quam se cum suis à malo vincendos periculo committere, simulque reputans stultum esse contra iustum fluuij conari, maluit potentiori & fortiori se sub specie familiaritatis obsequi, quam quod frustra obnitens, nitendoque nihil obtinens, sed magis in deterius vrgens sua suorumque damna de cætero semper multum vi pateretur. Per industrios itaque mediatores firmissima inter eos compositione facta, obliuione sepeliuntur, quæcumque retro irrogatae molestie, minorque majori tanquam vnus suorum in omnibus obsequendo deferens, quietis & pacis gratia Comes comitem comitatur, cumque & ita se gerere nihilominus judicaret in honestum ut vir prudens quiddam aliud animo concepit, de quo jam non simulata sed perfecta, dilectio inter eos tertius haberetur, & forsitan maximum per hoc gloriaz poterat consequi incrementum, nisi maledicti hostis inuidia, ut postea narrabimus intercidente in nouissimo benedictione caruisset diuina tantum clementia huic diabolicae machinationi securus quam cogitauerat secundum immensam pietatis abundantiam, ut sequentia declarabunt misericorditer obviauit. Predictus igitur *Marco-hardus* Comes ut voti sui compos efficeretur ipsi Comiti *Chunoni* cui adhæserat cunctis sibi attinentibus in omnibus gestis suis gratiosum se redditus & acceptū, præcipue tamen in exercitio militari, per quod etiam quia ignita puellarum corda viri affectantia cognitionem maximè accēduntur, contigit prænomina ræ puellæ ipso procurante ad cōsensum amoris animum inclinari, sed nec quia furtivum amorem diu celari nec patris permissione manifestum seu legitimum inter se conjugium fieri posse sciebant substruēta venere coērceri laboriosum, æstimantes, cupitis etiā amplexibus libere frui jocundum reputantes de raptu & fuga inuicem condixerunt. Quo condicto ad effectum deducto Pater ægræ & plurimum indignans generum quidem minimè persequendum censuit, filiam verò non solum sponsali jure non ditauit, sed & omni patrimonio suo penitus exhæredauit: ijs ita gestis duo juuenes preuigni Comitis *Marcohardi* cum quorum matre muliere quidem nobili ante dormire consueuerat dolente de matre relicta, quam licet absolute amatam, jugiter tamen cum ipso sperabarit forte permansuram. Duobus mensibus post peractas nuptias vix recursis in quo loco erat transitus positis sibi insidiis ad mortem usq; vulnerante's semiuum eum reliquerunt. In extremo igitur vitæ suæ articulo nec grauissimi doloris acerbitate, nec metu mortis intercipiente recordatus & nouiter & breuiter amatæ conjugis suæ qualiter sui causa non modo patris demeruisse gratiam, sed etiam inexorabilem incurrisset offendam secundum magnanimitatem constanthiæ suæ acerrimi agonis aculeo non effractæ de desolatione nouæ nuptiæ non minus quam de mortis amaritudine anxiabatur, metuens ne sicut eo viuente propria est hæreditate destituta; sic eo moriente suo quoque patrimonio eam priuari, insuper etiam parentum solatio contingere, orphanari; ad consolandum ergo tam subitæ viduratis desolationem prædictum castrum *Marcavastain*, tum ministerialibus prædiis quoque & mancipliis omnibusque ditioni suæ attinentibus in manus læpius dictæ conjugis suæ, quia hærede caruit libera traditio ne sub tali commisso delegauit: videlicet ut post mortem suam quod citius posset ob communem vtriusque memoriam de ipso patrimonio Cœnobium in honore beatæ *Margaretha* construeret, personis aliquoc inibi Deo seruientibus, prædiis quantum necessitas exigeret ad tempus collocatis ipsa quoque defun-

Ea,

Ita, idem patrimonium exceptis ministerialibus huic Cœnobio totaliter attinet. Marquardo siquidem Comite talem vitæ finem sortito Comes *Vdalvicius de Paclavia* & præpotens ac prædiues, ita ut vulgo *Vltich* appellaretur, viduam ipsius duxit vxorem, per quam tamen solam filiam generans nomine *Vtam, Engelbertus* Ducis de *Crayburg* eam desponsauit, cui Ducis nati sunt per eam quatuor filij: *Bernhardus* Dux *Carinthie*, *Engelbertus* Marchio *Istriae*, *Hartvicus* postea *Ratisponen*. Episcopus & Comes *Rapoto* de *Crayburg* de quib⁹ propter nationis compendium modò tacebimus; defuncto verò Comite *Ulrico Alheidis* Comitissa denuò vidua, *Berengerus* Comiti de *Sulzpack*, tunc etiam viduo tertio nubens, ministeriales & patrimonia duorum Comitum sicut erga maritos suos erat deuotissima sub tali conditione, scilicet ut ex uno illorum Cœnobium ipsis adhuc viuentibus, sicut prædictum est, construeretur, liberè donauit. Milites autem Comitis *Ulrici* in manus alienæ ditionis se transferri & quanamiter non ferentes usque ad retractiōnem hujus facti repugnare non cessabant & tamen consensu Comitis hac donatione remissa omni tempore quo Demina eorum aduixit, marito eius quemadmodum juris ratio exigebat debitibus obsequiis deferentes, nihilominus adhæserunt, dumque jam sepius iterata monasterij constructio longa dilatione protraheretur superuenit dies pro *Alheidis* Comitissa viam uniuersitatem carnis ingressura, à mortis prænuncia corriperetur infirmitate, jamque in supremalaborans ægritudine accessito ad se Comite suæ in ipsum, fidei deuotionem ad memoria sibi, eum reuocare coegit, replicans ei quod duorum Comitum patrimonia, licet ipse vnum sponte remiserit in suam transtulerit ditionem, & ut laudamentum de constructione monasterij multo tiens ab eo sibi factum, & ut votum primi conjugis suoquo eum adjurauerat ad effectum perduceretur, copiosa precum & lachrimarum effusione prout poterat expetebat. Qui ut erat ad promittendum paratio in continenti verbum ex ore eripiens & primam & ultimam petitionem ipsius affectu & effectu se prosecuturum verissime porrecta dextera pollicetur. At illa objiciens testamentum matris suę *Irmigardis* simili de causa per desidiam suam adhuc in irritum remanere, antè non destitit, donec ipso Comite cum duodecim ministerialibus electissimis jurejurando se obligantibus certissimè confirmatum est, non prius eam sepulturæ commendari, antequam Cœnobium sub patrocinio beatæ *Margaretha* secundum quod piæ memorie *Marquardus* Comes per eam fieri primitus instituerat fundaretur. His ita dispositis *Alheidis* Comitissa post felicem vitam beato exitu defungitur in Domino, quam Comes juxta Capellam suam in *Sulzpack* ipsa terra propter jusjurandum, quo se cum suis obligauerat, sepulchri causa non effossa, sed humo aliunde apportata fecit operi, ubi per duodecim annos requiescens legitima caruit sepultura: unde ministeriales grauiter comoti, omnes in commune Dominum suut aggressi attentissimè supplicantes quatenus & salutis suæ causa & ne simul cum eis ad ultimum periurus inueniatur, testamentum matris suæ jam diu neglectum, satageret adimpleri. Illis ergo assidua interpellatione frequenter & acriter instantibus, Comes omnibus suis in locum qui Rordorf dicitur conuocatis tractare cœpit de duarum conjugum suarum testamentis, proponens eis quod è duobus vnum consilio inter se habito salubrius esse discernerent, aut duo Cœnobia sicut ipsa laudauerat de prædiis ad hæc deputatis, licet rerum & personarum penuriam habentia, aut vnum sine utriusque defectu construi, rebusque & mancipiis coadunatis honorificè dotari, quibus vnam Ecclesiam cum copia quam duas cum inopia fundari sanius esse judicantibus. Comes Capellanum suum *Arnolphum* sacerdotem cum illis duodecim qui se

vnā

vnā cum ipso juramento astrinxerunt ad montem qui tunc & nunc Baumburg appellatus est dirigens, considerato hinc inde diligentissimè loco, fecit metiri spacia, primo vbi fabrica templi decentissimè poneretur; deinde claustrum ambustum & fratrum habitacula; postremò dispositionem officinarum congrue ordinari. Ædificatione verò templi ordinata, C. Salzburgen. Archiepiscopus natione Saxon, ad dedicandum hoc ipsum Monasterium adueniens, peracta dedicatione rogatu Bergeri Comitis ejusdem templi fundatoris locum Berchtoldgad, in quo Irmigardis Comitis à quatuor fratribus cellulam fieri, dum adhuc viueret, instituit, cum omnibus appendiciis suis super altare beate Margarethe verbo auctoritatis suæ assignauit, & preterea si quid tamen super hujus verbi confirmationem valere potuit, ipse Comes cuius ditioni vterq; locus prius liberè attinebat traditionali iure delegauit. Beatę igitur memorię Adelheidis Comitissę, eius sagaci sollertia Ecclesia Baumburg hoc ut diximus ordine est fundata, tunc demum legitimè traditur sepulturæ. Transactis verò aliquot annis prædictus Archiepiscopus, & totale & traditionale ius per secula sanctum, non metuens infringere locum Berchtesgaden, si tamen potuit vel debuit præter Baumburgenis Ecclesię assensum, pristina libertati donauit. Inde nouerint omnes fideles, nisi visis & auditis nulla sit fides adhibenda, & quocunque testamentum huic simile non tamen duorum aut trium nec centum vel mille testium, verū etiam innumeræ gentis contestatione publice approbatum, priuatim & clam sit reprobandum, & ut totam juris regulam comprehendam, omne rationabiliter statutum præter rationem sit destituēdum locum Berchtesgadem. Ecclesiæ Baumburgenis non impari jure quam matri filiam attinere; dignitas enim Romani apicis non minimè in hoc contemptam se esse doleat, quod auctoritate patroni sui, eo tempore sibi præsidentis Pascalo videlicet piissimi pastoris ea quæ præfatus Comes de vtroque, vnde sermo agitur loco supramemorato suo Capellano Arnaldo ad Romanam sedem ob hoc ipsum directo verbo summi Pontificis sancti postulauerat, eodem Capellano causam & ordinem facti sibi veraciter deponente, in quantum virtute apostolica stabili poterat firmissimè solidata, contra omnem justitiae normā inferioris dignitatis præsumptione per se ipsam & quanquam justè confirmata, post ad libitum suum contra jus infirmante irreuerenter & temerè sunt soluta, maximè cum indicio de omnibus his capientiæ veritatis, Ecclesia Baumburgenis annuatim aureo denario Romanæ Ecclesiæ censualis esse teneatur, ob testamentum scilicet singularis prærogatiuē quod eadem Ecclesiæ sibi ad confirmationem eorum, quibus tam dotata quām dictata fuerat à matre Ecclesiæ libertatis priuilegio meruit insigniri.

PASCALIS Episcopus Seruus Seruorum Dei dilecto filio Eberino Præposito Ecclesiæ sanctæ Margarethe quæ sita est in loco Baumburg in Salzburgenis parochia, & eius fratribus Canonicā ibi vitam professis, tam presentibus quam futuris in perpetuum. Sicut injusta poscentibus nullus est tribuendus effectus, sic legitima desiderantium non est differenda petitio. Perengarius siquidem Comes Sulzbachensis in Salzburgenis pago, allodium suum beato Petro & sanctæ eius Romanæ Ecclesiæ obculit, sub vnius aurei censu annuo, in quo beatæ Margarethe Ecclesiam construens locum ipsum Canonicon regularium ordini depicauit. Nos igitur juxta fundatoris devotionem locum ipsum sub beati Petri patrocinium assumentes, præsentis decreti auctoritate munimus, statuimus enim ut vniuerfa quæ vel per prædictum Comitem vel per alios fideles de iure proprio loco eidem concessa sunt, quæcunque etiam in futurum concessionem Pontificum, liberalitate Principum, oblatione fidelium, vel aliis iustis modis illic dari,